

Arrest

nr. 59 910 van 18 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 maart 2008 dient verzoeker een eerste asielaanvraag in. Op 13 mei 2008 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 3 juni 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 22 augustus 2008 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 1 juli 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 8 december 2009 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk.

1.4. Op 15 december 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 1 december 2010 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onvankelijk, doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij G.C.V. Akty Team dd. 09.12.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene verklaarde zelf bij zijn eerste asielprocedure pas op 10.03.2008 in België te zijn toegekomen. De verklaring van Dhr. (V.D.B.L.), die stelt betrokkene reeds te kennen sinds 2007, kan niet aanvaard worden als een geldig bewijs van betrokkenes verblijf op het grondgebied sinds 2007 gezien het gesolliciteerde karakter van deze getuigenverklaring. De andere bewijzen die betrokkene voorlegt dateren allen van na 10.03.2008 en hebben dus geen bewijswaarde om het verblijf van betrokkene in 2007 aan te tonen. Dit houdt in dat verzoeker geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B daar zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 niet vaststaat.

Met betrekking tot zijn integratie stelt betrokkene dat hij de voorbije jaren de nodige inspanningen heeft geleverd om zich te integreren in de Belgische samenleving. Betrokkene zou zich hebben aangemeld bij het onthaalbureau om een inburgeringscursus te starten. Ter staving legt betrokkene een attest van aanmelding bij het onthaalbureau dd. 15.04.2009 voor.

Verzoeker zou reeds goed Frans spreken en zou zich daarnaast ook aangemeld hebben bij het Huis van het Nederlands om een cursus Nederlands te kunnen volgen. Hij legt documentatie en een afspraak voor een intakegesprek bij het Huis van het Nederlands voor.

Betrokkene zou werkbereid zijn en legt volgende documenten voor: een arbeidsovereenkomst bij G.C.V. Akty Team dd. 09.12.2009, een document i.v.m. de oprichting van Akty Team, een attest van werkbereidheid van de VDAB en een werkaanbod van Electro SAT dd. 07.12.2009. Betrokkene zou ook over de nodige technische troeven beschikken om zich op de Belgische arbeidsmarkt te handhaven gezien zijn beroepsopleiding tot installateur van koelsystemen. Voorts legt betrokkene nog een getuigenverklaring, een TBC-depistage van Fedasil, Omnipassen van De Lijn, een brief van ZNA Stuivenberg dd. 21.01.2009 en een huurcontract voor de periode 2009-2012 voor.

Deze elementen kunnen niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene sinds zijn veroordeling tot acht maanden gevangenisstraf wegens inbraak in 2008 zijn leven heeft gebeterd en zich volledig herpakt heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag werd afgesloten op 14.05.2008 met een beslissing van weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hem betekend op 15.05.2008. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 03.06.2008. Deze werd afgesloten met een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dd. 29.08.2008, hem

betekend op 01.09.2008. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure - namelijk iets minder dan twee maanden voor de eerste asielprocedure en iets minder dan drie maanden voor de tweede asielprocedure - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, de schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, de schending van het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, de schending van het algemeen rechtsbeginsel van het gezag van rechterlijk gewijsde erga omnes van annulatie-arresten en de schending van het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van annulatie-arresten.

Verzoeker betoogt het volgende:

"Genomen uit de schending van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, uit de schending van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uit de schending van het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, uit de schending van het algemeen rechtsbeginsel van het gezag van rechterlijk gewijsde erga omnes van annulatie-arresten, en uit de schending van het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van annulatie-arresten. Doordat de bestreden beslissing de regularisatieaanvraag louter en alleen afwijst omdat de situatie van verzoeker niet volledig zou beantwoorden aan de criteria onder punt 2. 8.B van de instructie m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de vreemdelingenwet, met name voor wat de aanvang van het verblijf in België betreft. Terwijl genoemde instructie werd vernietigd door het arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 van de Raad van State. En terwijl de wetgever de beslissingsbevoegdheid nopens de aanvragen tot machtiging van verblijf aan de uitvoerende macht heeft overgelaten omdat elke aanvraag een beoordeling in concreto noodzakelijk maakt. Zodat de weigering van de aanvraag tot regularisatie niet louter gesteund kon worden op niet-bestaande criteria en niet-geldende referentiedata. Toelichting bij het eerste middel: 1. Artikel 105 van de gecoördineerde Grondwet bepaalt: De Koning heeft geen andere macht dan die welke de Grondwet en de bijzondere wetten, krachtens de Grondwet zelf uitgevaardigd, hem uitdrukkelijk toekennen. Artikel 108 van de gecoördineerde Grondwet bepaalt: De Koning maakt de verordeningen en neemt de besluiten die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn, zonder ooit de wetten zelf te mogen schorsen of vrijstelling van hun uitvoering te mogen verlenen. Dat het beginsel van het gezag van gewijsde erga omnes van annulatie-arresten een algemeen rechtsbeginsel uitmaakt, werd meermaals bevestigd door het Hof van Cassatie. Het absoluut gezag van gewijsde van annulatie-arresten (met name deze van de Raad van State) werd bevestigd door het Arbitragehof. De annulatie-arresten zijn bindend voor het bestuur dat de vernietigde handeling heeft gesteld. Dit is des te meer het geval, nu de formule van tenuitvoerlegging waarmee deze arresten zijn bekleed, aan de administratieve overheden opdraagt om te zorgen voor de uitvoering ervan. 2. Bij arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 van de Raad van State werd de "ongedateerde instructie van eind juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9.3 en het artikel 9bis van de vreemdelingenwet" integraal vernietigd. Het arrest werd voorzien van de formule van tenuitvoerlegging. Er zijn derhalve geen vaststaande criteria en nog minder vaststaande referentiedata om een aanvraag tot regularisatie af te wijzen. De beoordeling van de aanvraag dient steeds te gebeuren in functie van de wettelijke criteria, met name het voorhanden zijn van buitengewone omstandigheden die het indienen van de aanvraag vanuit België verantwoord en de humanitaire gronden die tot een machtiging van verblijf aanleiding kunnen geven. Zoals de motivatie van de bestreden beslissing vermeldt, staat het de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid vrij om gevolg te geven aan de politieke akkoorden terzake en om derhalve regularisatie toe te kennen wegens de verregaande integratie van personen in de Belgische samenleving, waarbij die integratie kan afgeleid worden uit het lang verblijf van de betrokkene en uit het voorhanden zijn van goede kansen op de arbeidsmarkt. Die kansen op de arbeidsmarkt worden uiteraard terdege aangetoond door het voorleggen van een arbeidsovereenkomst, waarin een werkgever zich verbindt om de betrokkene voor onbepaalde duur of voor één jaar voltijds tewerk te stellen. Doch om bij deze beoordeling gebruik te maken van een bepaalde referentiedatum, voor dewelke de aanvrager in het land moest zijn, dient de administratie wel te beschikken over een wettelijke of reglementaire basis. Bij ontstentenis van zulke wettelijke of reglementaire basis dient de graad van integratie onderzocht te worden. De integratie kan niet louter worden afgeleid uit het al dan niet aanwezig zijn in België voor een bepaalde datum. In casu wordt in de motivatie van de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker zijn verblijf in België voorafgaand aan 31 maart 2007, niet kan

aantonen. Dit klemmt des te meer, nu de vernietigde instructie een periode van indiening van de aanvragen vooropstelde die liep tot 15 december 2009. De bestreden beslissing is pas 11 maanden later tussengekomen. Verzoeker heeft derhalve nog minstens 11 maanden extra tijd gehad om zich te integreren, en om zijn kennis van het Nederlands nog te verbeteren, en om zijn kansen om de arbeidsmarkt nog te vergroten. enz. Waarom speelt dit allemaal geen enkele rol? De door verzoeker ingeroepen argumenten inzake integratie worden opgesomd in de bestreden beslissing. Deze argumenten worden geenszins onderzocht, maar wel zonder pardon van tafel geveegd: "Deze elementen kunnen niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie dd. 19.07.2009". Uit de gebruikte bewoordingen van de motivering van de bestreden beslissing, blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de elementen inzake de integratie van verzoeker niet heeft onderzocht bij het beoordeling van de door verzoeker ingediende aanvraag. Er vindt dus een robotisering van het beslissingsproces plaats, hetgeen afbreuk doet aan het principe dat elke aanvraag op haar eigen merites dient te worden onderzocht (schending van het motiveringsbeginsel). De vraag dient ook gesteld welke redelijke verantwoording er bestaat voor het hanteren van een bepaalde referentiedatum. Zulks is bij uitstek arbitrair en houdt dus ipso facto een schending van het redelijkheidsbeginsel in. Het vooropstellen van een allesbepalende referentiedatum is het privilege van de wetgever: wanneer de wetgever er zich van onthouden heeft om dergelijke referentiedatum voorop te stellen, dan is dat omdat de wetgever van oordeel was dat elke situatie bijzonder is en op haar eigen merites beoordeeld dient te worden door een orgaan van de uitvoerende macht. In casu dient te worden vastgesteld dat de uitvoerende macht abdiceert, want weigert om een individuele beoordeling te maken van een individueel dossier. en tegelijk de wetgevende functie usurpeert door eigen regelgeving te hanteren buiten de algemene bevoegdheid tot het maken van verordeningen ter uitvoering van de wetten. Door meergenoemd arrest van de Raad van State en door de daaropvolgende stellingname van de Staatssecretaris, kan de vernietigde instructie nog wel dienen om positieve beslissingen te nemen (*patere legem quam ipse fecisti* en de toepassing van het vertrouwensbeginsel), maar geenszins om weigeringsbeslissingen te nemen. Niemand heeft verweerder verplicht om zich in die bevreemdende positie ten manoeuvreren, dus moet verweerder ook niet komen klagen dat zulks niet evenwichtig of niet eerlijk zou zijn. Verzoeker is van oordeel dat het gezag van gewijsde van meegenoemd arrest van de Raad van State zich uitstrekt tot alle beslissingen, inclusief de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag ex artikel 9bis. De loutere mededeling van de Staatssecretaris dat hij de politieke akkoorden wenst uit te voeren, volstaat niet om de vernietigde instructie te doen herleven, in welke vorm dan ook, wanneer het document moet dienen als basis voor het verwerpen van een aanvraag."

2.2. Verzoeker voert de schending van de materiële motiveringsplicht aan, die dient beoordeeld te worden in het licht van de bepalingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich in zijn aanvraag beroepen heeft op criterium 2.8.B. van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van het oude artikel 9,3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet door de Raad van State werd vernietigd bij arrest nr. 198.769 van 10 december 2009. De Raad van State oordeelde immers dat de instructie geen ruimte meer toelaat voor appreciatie doordat meteen is voldaan aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet, wanneer wordt voldaan aan de in de instructie opgenomen criteria en dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. In casu is de bestreden beslissing echter geen beslissing tot onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag, maar wel een beslissing aangaande de gegrondheid van de regularisatie-aanvraag. De vraag of voldaan is aan de voorwaarden van de buitengewone omstandigheden en welke buitengewone omstandigheden dan wel werden aanvaard, is hier niet aan de orde.

Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt de verwerende partij inderdaad gebruik van de criteria van de instructie. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. Evenwel dient de Raad vast te stellen dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de onontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat de verwerende partij willekeur mag hanteren. Door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als waren het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan de verwerende partij geen willekeur worden verweten. In het licht van voorgaande is het geen contradictio in terminis om te verwijzen naar de vernietiging van de instructie maar te oordelen dat de criteria binnen de discretionaire bevoegdheid van de staatssecretaris aangaande de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag verder worden toegepast. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip "buitengewone omstandigheden" maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat het feit dat de verwerende partij de criteria van de instructie van 19 juli 2009 heeft toegepast bij de beoordeling van de gegrondheid van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf een schending inhoudt van de artikelen 105 en 108 van de Grondwet, van het beginsel van gezag van gewijsde erga omnes of het beginsel van de uitvoering te goeder trouw van annulatiearresten.

2.4. Punt 2.8.B van de instructie voorziet in de volgende cumulatieve criteria:

"2.8 (...)

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking: (...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarde "ononderbroken verblijf sinds tenminste 31 maart 2007", een vaststelling die verzoeker ook niet betwist in zijn verzoekschrift.

Waar verzoeker de referentiedatum van 31 maart 2007 bekritiseert en stelt dat er geen rekening wordt gehouden met het feit dat hij zich nog verder heeft geïntegreerd tussen het moment van het indienen van zijn aanvraag en de bestreden beslissing, benadrukt de Raad dat het hanteren van de criteria van de instructie van 19 juli 2009 kadert binnen de discretionaire bevoegdheid waarover de verwerende partij in deze beschikt bij de beoordeling van de gegrondheid van een aanvraag in kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het gebruik van de termijnen en referentiedata in het kader van punt 2.8.B van de instructie, waarop verzoeker zich expliciet beroepen heeft, maakt geen willekeurige of kennelijk

onredelijke behandeling uit. Integendeel, door het hanteren van duidelijke criteria dienaangaande wordt willekeur uitgesloten.

2.5. Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij geen rekening houdt met zijn integratie-inspanningen, wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat zijn integratie-inspanningen werden beoordeeld:

“Met betrekking tot zijn integratie stelt betrokkene dat hij de voorbije jaren de nodige inspanningen heeft geleverd om zich te integreren in de Belgische samenleving. Betrokkene zou zich hebben aangemeld bij het onthaalbureau om een inburgeringscursus te starten. Ter staving legt betrokkene een attest van aanmelding bij het onthaalbureau dd. 15.04.2009 voor.

Verzoeker zou reeds goed Frans spreken en zou zich daarnaast ook aangemeld hebben bij het Huis van het Nederlands om een cursus Nederlands te kunnen volgen. Hij legt documentatie en een afspraak voor een intakegesprek bij het Huis van het Nederlands voor.

Betrokkene zou werkbereid zijn en legt volgende documenten voor: een arbeidsovereenkomst bij G.C.V. Akty Team dd. 09.12.2009, een document i.v.m. de oprichting van Akty Team, een attest van werkbereidheid van de VDAB en een werkaanbod van Electro SAT dd. 07.12.2009. Betrokkene zou ook over de nodige technische troeven beschikken om zich op de Belgische arbeidsmarkt te handhaven gezien zijn beroepsopleiding tot installateur van koelkasten. Voorts legt betrokkene nog een getuigenverklaring, een TBC-depistage van Fedasil, Omnipassen van De Lijn, een brief van ZNA Stuivenberg dd. 21.01.2009 en een huurcontract voor de periode 2009-2012 voor.

Deze elementen kunnen niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene sinds zijn veroordeling tot acht maanden gevangenisstraf wegens inbraak in 2008 zijn leven heeft gebeterd en zich volledig herpakt heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

De Raad stelt vast dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk rekening heeft gehouden met de verschillende door verzoeker aangebrachte stukken die zijn verblijf, integratie en lokale verankering dienden aan te tonen, doch oordeelde dat deze op zich onvoldoende waren om verzoeker te machtigen tot een verblijf in het Rijk.

De Raad wijst er nogmaals op dat de gemachtigde van de staatssecretaris binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid heeft geoordeeld, rekening houdende met de specifieke en eigen elementen van het dossier, dat de overige door verzoeker aangebrachte elementen van integratie niet kunnen weerhouden worden als een grond voor regularisatie. De Raad kan het onmogelijk een kennelijke beoordelingsfout achten of een schending van de door verzoeker aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris voor de aanvragen om verblijfsmachtiging die ingediend worden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet door vreemdelingen die voorhouden dat zij kunnen bogen op een duurzame lokale verankering in België en het centrum van hun economische belangen in België hebben gevestigd, een gedragslijn toepast waarbij vereist wordt dat deze vreemdelingen aantonen *“voorafgaand aan (hun) aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België (te hebben) en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorleggen, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”*

2.6. Het rechtszekerheidsbeginsel, dat verzoeker ook geschonden acht, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Aangezien de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich gehouden heeft aan een beleidsinstructie waarvan verzoeker kennis had kan geen schending van het rechtszekerheidsbeginsel vastgesteld worden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER